

[Tredje næstformand]*Forespørgsel.*

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage i anledning af dansk fiskeris alvorlige økonomiske situation, agter regeringen herunder at forbedre fiskernes skattemæssige forhold i form af f.eks. øgede muligheder for afskrivninger samt større personlige fradrag for udeperioder, og vil regeringen søge forhandlet større kvoter igennem i EF?«

(Forespørgsel nr. F 12).

Medlem af Folketinget Ingrid Rasmussen har meddelt mig, at hun ønsker at udtræde af Udvalget vedrørende Internationalt Ligestillings samarbejde fra den 12. november 1992. Til nyt medlem har vedkommende gruppe udpeget medlem af Folketinget Else Marie Mortensen. Den pågældende er herefter valgt.

Samtykke til behandling:**Tredje næstformand** (Lilli Gyldenkilde):

Den under punkt 2 på dagsordenen opførte sag kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til trafikministeren [om, hvilke overvejelser og planer regeringen har for privatbanernes fremtid].

Af Helge Mortensen (S), Tommy Dinesen (SF) og Sonja Albrink (CD).

(Forespørgslen anmeldt 4/11 92).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 30 om forhøjelse af flygtningebestillingen tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 92).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Justitsministeren** (Engell):

Det er min opfattelse, at det beslutningsforslag, som Fremskridtspartiet har fremsat, er urimeligt i sin form og uværdigt i sit indhold.

Jeg vil gerne fra starten understrege, at regeringen naturligvis ikke kan støtte forslaget. Vi håber på en hurtig behandling og forkastelse i Folketinget. Det er simpelt hen en nødvendighed, hvis vi skal imødekomme de lovmæssige forpligtelser, som vi har på det område.

Når jeg siger, at forslaget efter min mening er urimeligt og uværdigt, så hænger det sammen med to ting:

For det første kan der ikke herske nogen som helst tvivl om, at jeg ser med betydelig bekymring på de store indrejsetal, som vi for tiden oplever ikke mindst fra det tidligere Jugoslavien. Vi er vidne til den største flygtningekatastrofe i Europa siden krigen, og det har fået konsekvenser også for os.

Udlændingepolitikken er blevet et stort og alvorligt samfundsproblem, og den diskussion, vi bør have, bør vi selvfølgelig tage alvorligt. Man kan diskutere – og det gør vi også, det bidrager jeg også selv til – udformningen af vores lovgivning. Vi kan diskutere vores visumregler. Vi kan diskutere administrationen af udlændingeloven, hvordan procedureerne i asylsagsbehandlingen skal bygges op. Men jeg mener ikke, at vi kan diskutere den kendsgerning, at når der er en gældende lov her i landet, så har den også nogle økonomiske konsekvenser, og det er præcis, hvad mit aktstykke er udtryk for.

Det andet, jeg godt vil fremhæve, og som stødte mig, da jeg læste Fremskridtspartiets forslag, var bemærkningerne. Jeg ser bort fra de politisk-polemiske betragtninger, der er i forslaget. Men man siger også følgende i bemærkningerne: »Konsekvensen af den slappe danske udlændingepolitik og myndighedernes langsommelige behandling af ansøgningerne er, at lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle bander i øjeblikket fylder op i flygtningecentrene.«